

No més drets sense deure.
No més deures sense drets.
Els drets individuals són imprescriptibles. Legislables é INGARANTIBLES. • Legislar la Llibertat baix pretext de garantir-la, és cometre atentat contra ella. • La llibertat propia acaba allí hont comença la llibertat ajena. És licit, doncs, al individu fer tot lo que no perjudiqui a un altre. • L'embruït milionari que baix pretext de mentida moralitat y á la sombra de sas riqueses mal adquiridas persegueix á qui critica sos vicis y la societat qu'els consent, és un dels seus més envilit, degradats y despreçiables de la Naturalesa. •



PERIÒDIC POLÍTIC VERMELL

LA TRAMONTANA defensa els principis liberals més avançats, sense mistificacions ni atenuants de cap mena, tant si es veu perseguida per hipòcrites farsants, com si sent l'aplaus de la gent verdaderament honrada y digna. • LA TRAMONTANA en política defensa sempre al més avançat contra el més reaccionari, y sosté la necessitat d'una gran reforma social que transformi el modo de ser del productor, avuy supeditat al capitalisme. • LA TRAMONTANA no està afiliada á cap partit, servint els interessos generals de la llibertat sense compromís ni preocupacions de sectari.

La salut del poble és la suprema llei

La TRAMONTANA és el periòdic qu'es publica en idioma català més avançat en idees polítiques, religioses y d'economia social

El Treball és la primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya, 1 pesseta trimestre. — Estranger, 2
Las suscripciones se pagan per anticipat

ADMINISTRACIÓ: Carrer de Ponent, n.º 1, 1.ª, BARCELONA

Pels pagos s'admeten libranças del Giro Mútuo, lletres de fàcil cobro y sellos de 15 céntims. No s'admeten libranças especials de periòdics.

PREUS DE VENDA

Número solt, 5 céntims. — 30 exemplars, 1 pta.
Surt á llum puntualment cada divendres

ACTUALITATS



Bolets que van surtint aquet istiu y amenassen donar algun mal de ventre.



Sens temor á rebre mormas del públic, que ja el coneix, d'aquet modo s'atreveix á fer passar las reformas.



L'ha defensada á cops de puny... y l'ha guanyat.

CONSUMS

Cehegin es un poble de relativa importancia de la provincia de Murcia, al qual, com a tots els demés d'Espanya, el mal anomenat dret de consums, que tant tort per tort arreu s'ens presenta, li pesava com llosa de plom pitjor qu'els drets individuals a n'en Sagasta desde l'any 69 ensà.

Els habitants d'aquella població ja s'aconso-lavan si us plau per fora en pagar els drets de consums corresponents; però desitjant que del mal els en toqués el menos possible, pretenien que la cobransa de l'odiad impost es fes per reparto i no per medi de burots i fieltos, puig d'aquella manera s'estolvivian una barbaritat de gastos y els surtia molt més acomodate de d'aquesta altra. Mes com ja se sab qu'els consums es el número hu de l'art de la xanxulle-ria, sobre tot recaudent per administració, va succehir a Cehegin lo que a tants altres llocs: que la conveniencia de taverners, burots y regidors va posposarse a la conveniencia general de la població, y els consums van continuar recaudent de la manera més odiosa y carregada pel poble pagans: am burots, fieltos y tot el demés aparato que requereix son interessant argument.

Al comensar l'any económic finit, ó siga a primers de Juliol de l'any passat, ja va haverhi a Cehegin una petita bullanga al poble demanant qu'es fes la recaudació dels consums per reparto, y allavors va dirse que no podia aixó fesse de cop y volta, sinó que s'estudiaria l'assumpto, y es faria l'any vinent.

Y al venir aquest any y veure que ni els mils d'haverse ocupat ni preocupat de tal qüestió, el poble va indignarse, tant més quan no tant sols no han obtingut cap rebaxa amb els consums, sinó que, pel contrari, els han aumentat la dosis del consumisme, clavantlos nous impostos entre cap y coll.

Y la mesura va vessar per un moment, puix que devegadas tot té fi, fins la paciencia d'un poble, per més qu'als governants pugui aixó semblar mentida.

El divendres de la setmana passada s'amotinà el poble de Cehegin, y, anant a trobar l'arcalde, van exposarli las sevas queixas y el desitj que tenian de que l'impost dels consums y el de las cédulas es recaudessin d'una manera més equitativa que fins llavors, a fi de que poguessin millor resistir els pagos qu'els agobivian.

L'arcalde va ferse el sort a tals pregs, dihent qu'ell no podia ferhi res, sent aixis qu'era el qui podia fer el tot, y llavors el poble sembla que va proposarse ell meteix fer algo, ja qu'els que ho podian fer no volian ferhi res.

Y'en va anar cap a las barracas dels burots, y, renovant els fogs de Sant Joan y Sant Pere, va fer lluminarias am tots els trastets qu'alli va trobar, empaytant a la buroteria xica y grossa y desinfectant aquells recons am perfums més ó menos revolucionaris.

Peró vetaqui qu'a lo millor del ball compareixen un parell de dotzenas de civils de Caravaca, s'empenya un combat tant desigual en número com desproporcionat en armament, y las balas de la benemerita deixan dos morts a terra y molts ferits, dels quals alguns també faran companyia als primers.

Satisfets ja els burots, taverners y regidors del resultat de la batalla, exclaman a una: —No ha estat res: uns quantos morts. Poden els consums tranquilament continuar.

Y, efectivament, continúan.

Tota la civilització am tricòrn dels voltants, s'ha reconcentrat a Cehegin, y aquet vull, aquet no vull, ha fet tria de ciutadans, emportantse cap a la garjola, suposo, que als qu'els hi deuen haver semblat més macos, segons el gust dels indicats honorabilíssims burots, taverners y regidors.

Y com sempre aixó dels escarments fan tant d'efecte, que contan els partidaris del sistema del terror, lo qu'ha succehit es que tant bon punt s'ha sapigut per alli lo de Cehegin, han fet lo meteix las poblacions de Pliego y Bullas, d'aquella meteix provincia, amotinanse pera protestar del dret de consums, cremant las casillas, empaytant els burots y apedregant las autoritats que volian amonestarlos.

A Bullas els amotinats van apoderarse de

l'arcalde, y van promètreli escabetsarlo ó ferlo am tomàtec si no els posava un cataplasma als consums. L'arcalde, en tant apurada situació, va promètrels tot lo que van voler, am tantas ganas de cumplirho com en Sagasta a l'oposició.

Per fi també va compareixe forsa de civils y de l'exercit per alli y els consums han fet la pau, tornant als seus reyalmes l'escamada buroteria, que té més camas qu'una llebra encara no alora el desitj del més petit obsequi que li vol fer el poble amotinat.

Derretament ens fa saber el telegrafo qu'en varios altres pobles de la meteix provincia regna molta agitació pel meteix assumpto dels consums, y que molt serà que las bullangas no es reproduhexin corregidas y aumentadas.

Si els pobles sapiguessin posarse d'acord pera refusar alló que no volen, zahont aniriam a parar? Deixo a la consideració dels meus apreciats lectors la contesta qu'an aixó pod ben donarse.

Es tant odiós y tant antipàtic al poble el dret de consums, que sens dubte que si un partit qualsevol l'adoptés en sa bandera de combat d'un modo franc y enèrgic y estés disposat a abolirho radicalment, aixó sol bastaria pera donarli infinitat d'adeptes y fins pera triunfar si am algunas probabilitats d'èxit es llessés a la revolució.

Abans era un axioma popular alló de allí ahont no hi ha, fins el rey: hi perd els drets, doncs els drets de consums s'han rigut d'aquest aforsisme, y carregant d'un modo bárbaro els articles de menjar y de beure, el qui té y el qui no té, tenint per forsa de menjar, poc ó molt, pera viure, s'ha tornat un contribuent sens perill de qu'el tingan d'embargar per morós en el pago de lo que li toca, ja que pel sol fet de comprarho pera menjar ja paga la contribució aquesta que troba carregada, excessivament per cert cas sempre, en el preu a que té d'adquirir els articles de primera necessitat am que té d'alimentarse.

Què fan els partits republicans que no es bellugan en aquet sentit? Què fa l'Unió republicana no parlant categòricament prometent abolir tot rastre de consums, que tant consumeix l'afany del productor, embrolla l'administració pública, es xuplic de tots els xanxullers y cau inacabable de sanglants conflictes?

El poble desitja tant l'abolició d'aquest odiós impost, que no li falta més qu'un punt d'apoye pera posar la palanca revolucionaria y fer saltar aquet tori y tots els demés drets que s'ens menjan vius sense adonarhosen, arrastrant a la vedaga, en sa estrepitosa caygada, tot alló qu'ens fa nosa y es sempre una amensaa constant a la llibertat y a la burxaca del qu'es guanya la vida am la suor del seu front.



Vendrell a de Juliol de 1893

Amig y company Lluans: A pesar de la meua poca inteligencia valig a posarli en coneixement lo següent: Es el cas qu'aquesta vegada el govern ha tombat tant la mà de la cargoja respecte als impostos y consums, que la meteix burgesia no s'en sab avenir y ha tractat de subvertirse. Com a resultat d'aixó el diumenge passat va tenir lloc una reunió a Tarragona a l'objecte de protestar de dits impostos, dient que si el govern no mira de posarli un arreglo farian dimissió, posantho en coneixement de tots els arcaldes de la provincia pera que fassin resistencia a tant exagerats impostos. Nada menos que posan cinc cèntims per litro de vi.

Divendres, a las nou de la nit, va tenir lloc en aquesta vila una reunió convocada pels propietaris, en la qual van manifestar que, ja que el govern havia posat tant exagerat pago, fora de gran transcendencia, y aixis ho havian pensat, fer compareixe els pagotes a la manifestació de Tarragona, pagant el viatge y donant sis rals de jornal a tots els que hi volguessin anar. Quan ja havien firmat alguns, van demanar la firma del president y del secretari y el timbre de la societat d'agricultors. Devant de tal petició va renunciar la societat, acordant unànimement no accedir a tal petició.

En un poblet d'aquí prop nomenat Espasas reghe una agitació espantosa entre un propietari y els rabassayers. La qüestió es la següent: com estem en temps del batre y las garbas ja estan liras, va compareixe a la propietat l'amo y va dir que cuidatdo que partissen cap garba. Els rabassayers, al veure que s'els ocupeja el producte del seu honorat treball, van determinar anades testimonis y partirse lo que realment era seu. Com a resultat d'aixó va compareixe en dit poblet l'autoritat del Vendrell, tenint d'entornarse en veure la resistencia d'aquella gent. El diluns al matí hi va compareixe

Guardia civil y carrabiners y van agafar un individu, portantlo més lligat qu'un santcristo. Salut y Revolució Social.

UN VENDRELLENC

Torreja a de Juliol de 1893

Estimat Director. En aquest poble tenim un arcalde que'es dia Peret (a) Masco, el qual, mentre va durar el periodo de las eleccions va prometre am els republicans fer molts economies: cambiar el secretari, suprimir el guarda y el sereno, quitar an el rector l'aygua que té dins de l'iglesia, quina aygua es d'una font que servia per abeurar els animals, no cumplint res de lo promès, perquè en llog de rebaltar, com deya el Sr. Masco al fer el presupuesto, va carregat lo 300 per 100, y ara cada trimestre han de retornar els diners an els contribuents.

Fa cosa de dos mesos que, fent fer dit arcalde una claveguera, els treballadors del seu germà van trencar involuntariament el camó de l'aygua que va a l'iglesia, y el rector, al veure que li faltava l'aygua, va escriure a l'arquedibabé y al governador civil, y aquest últim va dirjel desseguida un ofici a dit arcalde amensassantlo y dientli que l'imposaria la multa de 27'50 pessetas si dintre 24 horas no tornava a donar l'aygua al rector.

En Macó, cremat amb el rector, va donar l'ordre de qu'els velins treguessin tanta aygua com necessitessin. L'arcalde té un majordomo que li porta els comptes del comerç del vi, y aquest majordomo té un casyut a qui fa cosa d'uns quinze dies van fer pagar la multa per haver tret una olntara d'aygua de dita font, y com aquet majordomo va dir qu'en treguessin, perquè de multa no en pagarian, l'arcalde meteix li ha portat paper de multa, y negoci acabat.

Aquet flavio, per ser arcalde, va ferse republicà y va dir que no aniria a missa ni a las professons, y al fer clics dies que tenia la vara a anar, no tant sols a missa, sinó que també a las professons.

Ademés, dit Manquer cambia d'opinió segons alló que se troba: si ha de menester favor d'un rector diu qu'és carlista; si d'un conservador, conservador; és a dir, segons la gent l'incens.

Sempre vostro, Un qu'no sab

NOTAS ANARQUICAS

A COBO Y OROZUELA

(Extra expressament pera la societat coral Un Pensado, de Sant Martí de Provençals. Musica del mestre E. Teixido)

Desterrerem la tiranía, abolim l'exploitació: tots els homes hem d'unirnos amparats per la rabó.

Destruim tota frontera, qu'és el mal de tots els maís, y anulem els privilegis, perquè al món som tots iguals.

La rassa humana ja s'emancipa: que sucumbeixi l'exploitació: ja massa dura l'infamant vici d'escanya' al debil sens compassió.

Es necessari qu'el proletari l'requi per sempre l'escudat de la llibertat que no s'encalli y ferm batallí: qu'el món admirí sa gran virtut.

Fora tirans! Fora tirans! Tots som germans! Es d'honorar el nostre escut de Llibertat, Fraternitat y Igualtat y justitat.

Fills del treball honrats y nobles, l'Ilustració sempreu pels pobles de l'univers, per acaba amb el fanatisme que dona vida al despotisme rabi y pervers.

Del clero y de la noblesa las fondas arrels tallen y la paraula Anarquia alcor de tots incalquem.

En tot lo que s'en dia terra, tant per miunt com per avall, tots tenim dret a la vida, com tenim dret al treball.

El sol de llibertat ja surt per l'horitzó: la llibertat l'exploitant contra l'exploitador.

Es terminem al fi així sera més corcomput, y no baurém de sufrí tantas ingratituds.

Fora tirans! Fora tirans! Tots som germans! Fora tirans!

Mentres el món l'ignora, els nris deis explotats, els nris deis explotats, fent sufrí l'humanitat.

¡Productors de tots patiens! Per extingí el nostre mal fem contra els anassins nosros ¡la REVOLUCIÓ SOCIAL!

DOMINGO BARRINA



El apotecaris de Barcelona, no volent aquantar las manxulas qu'el govern els aplica a la butxaca, s'han reunit i han acordat també declarar-se en huelga en un dia determinat, donant de baixa de la contribució i tancant las sevas botigas.

Si el govern vol ser lògic en aquesta qüestió i procurar que no sufrerxi perjudici el públic am l'acord dels apotecaris, no te de fer res més que publicar una real ordre prohibint l'estar malats mentre els apotecaris es resistixin a pagar els nous impostos, baix pena de posar contribució a las malalties.

Las cosas ó ferlas bé ó no ferlas.
Y un cop ha comensat, posant contribució als remeys.
Lo lògic es qu'acabi fent pagar als malats. Que sempre resultan en un y altro cas els verdaders pagans de la nova contribució.

L'Ajuntament de Barcelona ja està arrepenit d'haver fet certa rebaixa en el drets de consums del vi comú, perquè ja ha tornat a apujarlos d'un parell de pessetas per carga.
Els taverners tornaràn aviat a estar d'enhorabona.

Gracias a l'anterior rebaixa, molts colliters s'havien establert a Barcelona y es bevia d'allavors ensà bastant suc de rahuns per vi en aquesta ciutat; però sembla qu'això als taverners y a alguns regidors no deu convenir; y de mica en mica tornaràn a cargar la rosca dels consums.

A lo menos desitjaria que tant apretessin que acabés per ferse a trossos.

Una altra causa de las moltas que tenim pendants, s'ha comunicat an el nostre procurador a fi de que contestés el defensor a la calificació fiscal, que demana pel processat Josep Llunas els consums y anys 6 mesos y 21 dias de presó correccional, multa de 250 pessetas, accesorias y costas, etc., etc.

De modo que, per ara, ja tenim una condemna y dugas peticions fiscals d'igual preu, lo que fa una suma de deu anys, vuyt mesos y tres dias de presó y cent cinquanta duros de multa; equivalents a altres tants dias de presó y las accesorias, que ja n'hi hà per un bon passament.

Confiant en la misericordia divina y els treballs del senyor fiscal, no desconfiem de trobarnos prompte amb un parell de cadenas perpetuas entre cap y coll abans de que acabi aquest any de gracia, centenari de l'època del terror de la Revolució francesa.

Y pensar que n'hi hà qu'encara diuen qu'es disfruta de libertat d'impremta!
Escrivint LA TRAMONTANA jo els voldria veure!

La resistencia de la Corunya ja ha fet el seu efecte: aquella capitania general continuarà allí, segons s'assegura.

Aixis són els nostros governs: escanyan al que s'arronsa, y concedeixen lo que vol al que s'estira.
Per això es que tractantse del govern, sempre se li té de dir al poble:
—No t'arrossis!

La policia de Paris ha clavat una empaytada a uns estudiants que feyan una manifestació, matante un y ferintne varios.
Es veu que la policia de Paris no serveix per res més de lo que serveix la policia de tot arreu.

A Sevilla hi han hagut una petardos molt especials.

Després d'una serie de descobriments molt afortunats, perquè tothom descubria petardos am la metxa encesa, li escupian als ulls y que dava apagada sense petarne may cap als dita dels apagadors, que no deixava això desfer una gran sort, últimament, estant el governador de la provincia al teatro Esclava, van avisarlo de que a la porta de la casa del regidor D. Emili

Llach, s'havia fet un gran descubriment: nada menos que s'havien descubert sis petardos.
¡Horror! ¡terror! ¡furor!

Am tota solemnitat y magnificencia va destacar-se la policia en busca dels criminals; un municipal, amb heroica abnegació va carregarse las màquines infernals a coll, va portarlas al laboratori municipal, van desligarlas els quimics prenent tota mena de precaucions, y al final... van resultar sis paquets d'ungüent.

No van resultar llavors poc divertits y ridiculs els tals petardos y el gran servey prestat a la societat, a la familia, al ordre, etc., etc.

Jo prou diria, si no fos indiscreció, qu' es que deu colocar aquesta mena de petardos.
Els apotecaris estan ó es volen posar en huelga, y com això es sempre una lluyta y una resistencia, deuen haverse dit peis seus pots:

—Si amb els petardos es pod guanyar una qüestió, ningú ho té millor que nosaltros: anirem despantant els unguents rancis colocantos en certes cases, el susto ja el rebrà tothom per igual al veure el bulto igual que si esclatés la puia, amb el susto necessitaràn medicinas, y si nosaltros no en despaxtem, tot seràn reclamacions al govern pera que cedexi a rebaxarnos la contribució a lo que demanem.

—No els sembla si això està ben pensat?
—Si lo que no es pensan els farmacèutics, no ho pensa ni el diable!
Lo certés es, que l'autoritat de Sevilla n'ha sortit ben anada d'aquet nou petardisme!

La semana passada al compaginar el número va descaudar-se l'incisio del següent sueldo, ja compost, qu'avuy insertem a pesar de resultar ja estantis y passat d'oportunitat:

Cansats els paguesos del pla de Barcelona de treballar en aquestos temps prop de vint horas al dia y menjar escudella d'escupina y costellas de barril um las frontissas rovelladas, van acordar diumenge declarar-se en huelga sollicitant 9 horas de treball diarias y millors condicions.

Posat ja en lluyta pacifica el treball y el capital, ha vingut l'autoritat, com de costum, a fer d'amagable componedor, y el dimars al mati es feren varias presons de huelguistas a Sant Martí, y a la Bordeta de la Guardia civil y de tindre 8 huelguistas a la taverna de la Cadena qu'estavan fent beguda allà a las 5 del mati, essent portats a l'arcaldia de Sans.

Uns companys dels detinguts anaren a trobar l'arcalde d'aquet poble, lo qui, després de dirlos que deyan els civils qu'ells havian dit que'ls dia anterior s'havien tret una puia y per això els havian detingut, va donarlos paraula de que se'ls deixarian anar aquell mateix vespre ó l'endemà al mati.

No sé què fan parats els Consells de guerra, no estant els paguesos sobre las armas ¡dig! las cnyas de treball.

Ja es veritat qu'en las huelgas may faltan las coaccions.
Lo que si falta és qu'es castigui a qui las fa.

El dimars a la nit va celebrarse una reunió de huelguistas a Sans, acordant continuar la resistencia.

Fins ara hi ha prop de cent huelguistas presos.
Visca la neutralitat dels garantisdors del ordre!

Els condemnats pel Consell de Guerra a consecuencia dels successos del Calvo-Vico, han passat ja a la torre del carrer d'Amalia a cumplir la sentència, quedant a la vegada a la disposició de l'autoritat judicial pels efectes de la causa que pel civil s'els segueix a consecuencia dels mateixos successos.

Deixant apart lo molt especial, per no donarhi altro nom, que resulta això de formar dugas causas per un sol fet, tenim que per la sentència militar que ja coneixen els nostros lectors es condemna a la Clarumart y en Prats per l'article 265 del Còdig Penal ordinari, y com el tribunal civil també aplica aquest Còdig, y podser que tenint en compte aquest mateix article s'hagi dictat el processament, es cosa que fa... lo que no es pod dir això de dugas vegades castig per un mateix fet, aplicant el mateix Còdig y qui sab si el mateix article.

Mes es tracta d'obers d'ideas avansadas, y això es el fet.
S'hagués tractat a lo menos dals carlins del Circo Equestre, y ja seria altra cosa.

La situació del ministeri d'altura torna a estar poc menos qu'enganxada per un cabell.

Las ambicions dels notables y las rivalitats qu'els corcean es van manifestant cada dia més claras, y la crisis truca sempre a la porta de la situació, que sols pod evitar en Sagasta fent de pare pedas de tots y argumentantlos que si no fan bondat, el dia que menos se pensin se n'emporta a n'ells y aquí els aguanta, la Revolució, que tenen més aprop de lo qu'es pensan y de lo qu'els convé.

Gracias a això s'aguantan un xiquet més, si bé mirantse de regull y am descofniansa tota las notabilitats unes amb altres, esperant que rodi la bola y se li deturi davant de casa pera fersela seva.

Quant per las alturas impera aquesta unió y confiansa... ¿qué tindriam de fer els qu'anem a sota?

A Paris la cosa s'ha engrescat am motiu del enterro del estudiant mort per la policia, y el dimars va renyirse ja una verdadera batalla campal, resultant unes cent victimas entre poble, policia, gendarmes y guardia republicana.

La republica francesa es corona de certa materia portante, poc menos, qu'un imperi ó monarquia absoluta contra las manifestacions populars.
Veurem com acabarà aquesta greca.

Per fi la semana entrant veurà la llum pública el libre que conté l'èpissodi de Lorenzo Justo Vives y l'estudi del director d'aquet periòdig La Ley y la Classe obrera.
Ja era hora.

Aquesta tardansa, no obstant, ha favorescut molt y molt la obra, sobre tot en la seva darrera part, que ha sofert notableissima ampliació, lentse un detingut estudi de las lleys qu'interessen aquell treball, y en particular de la d'associació, per practicar la qual es donan deu formularis y quatre Reglament típics y totas las explicacions conduents a la seva clara interpretació y bona practica.

En llog de 200 planas qu'aproximadament tenia de fer el libre, ara resulta qu'en fa 250, per lo qual hi guanyarà el lector tot això y el regalo que s'anuncia an el llog corresponent comprantlo a Barcelona.

L'enguadernació serà en rústica, amb una magnífica cuberta a dos colors, qu'es farà mirar.

La semana entrant quedaràn servits en definitiva tots els pedidos lets fora de Barcelona, y es posarà a la venda en aquesta capital en el kiosco d'en Tasso, Rambla de las Flores, davant del carrer de l'Hospital, y en aquesta Administració.

Vegis l'anunci de la darrera columna d'aquet número.

Demà dissapte celebrarà reunió general ordinaria en el seu local social del carrer de Vista Alegre, n.º 18, principal, la Societat de Lam-pistas, Llautoners y Lluners de Barcelona y contorns, suplicant l'assistencia a tots els socis per la transcendencia dels assumptos qu'es tenen de tractar.

El dimars s'ha fet a Sant Martí l'enterro civil d'un nen fill de Miquel Molés y Antonia Bosch, am bon acompanyament d'homes y donas que prengueren part an aquest acte lliurepensador.



CONCERTS D'EUERPE EN EL TIVOLI

El dijous de la semana próxima va efectuarse el sisé, de quon programa cal esmentar La Mota de Purici, Els Xiquets de Vall, la Tercera sinfonia de motus populars catalans, La Nit, El Rapto, El Moll y la marxa S'El Profeta. Van cantar per tercera vegada l'inadmisible com-pòsició Els Matayres. Afortunadament, segons vam sentir dir, va ser per última vegada. Això s'ha de lamentar en general, hi per part de l'orquestra y banda, y tot just passadors per part del cor.
Per al concert que ve, que s'efectuarà el 5 del corrent, està anunciat l'extenu de la compositió grand orquestra Honors Nacionals, del mestre Geibert, director de l'Orquestra Jaleat, veurem què serà.

CANTARS

Vaig veuret ahí! las camas,
quan portavas mitjas negras.
Allò no són camas, noya:
atò són dos lapideras.

No et fhis ni creguis may
de l'amor cap jurament
qu'hagi sigut pronunciat
devant d'algun argenter.

Ets neta fins a l'extrem
de no rentarte la cara
per no tenir el desconsol
de desaxarne bruta l'aygua.

Si algun cop volies coneixe
el valor que té el diner,
demaneu a algun amic,
y ho sabreu així al moment.

Ja fa temps ting comparat
las donas amb els cavalls:
quan las hi falta el bocado,
ni Déu las pod aguantar.

Sempre em dius que per sopar
cap dia menjas monjetas;
mes quan solets festejem
clarament ho desmenteixes.

La millor de las venjansas
que nos pendre del simplet
que la dona m'ha robat,
és qu'estigam junts un mes.

No pug compendre una cosa
(y això que barrino tant):
com té boca tant petita
demanan cosas tant grans.

Olvidem nostro passat,
ja qu'et casus dintre poc;
però tornam las pesteras
qu'em costan els teus penons.

Es tant lo que penso en tu
denat qu'estig festejant,
que voldria dormir sempre
pel gust d'estar somiant.

Si m'estig en un quint pis
no és pas per economia:
és perquè, baixant l'escala,
la sogra es treuqui la crisma.

L'HERED DE CASA



Els patrioters partidaris de las banyas, están
realment d'endorabona.

A Sevilla s'ha inaugurat el curs de la universitat
taurina. Vintiquatre alumnes han li-
diat quatre novillos, y el rector d'aquell centre
instructiu, germà del cèlebre torero Gordito, va
donar lliçons practicas de capa y va dirigir els
examens.

L'entusiasme va ser gran, casi tant com las
tombarillas fetas pel alumnos y els toreros
rebutos.

Ja tornem als bons temps de Fernando VII.

La autoritat superior militar de Valencia, ha
manat al general Mariner que quedi arrestat en
la seva casa.

Segons conta un periòdic, aquest arrest es
degut a qu'el citat general va atrevirse a anar a
escoltar lo que deyan en un meeting republicà.
Jo et reflic amb el modo de matar pusses
que tenen els militars!

Si per anar a escoltar s'arresta a un general,
no sé que dimontri es farà el dia que s'hi vagi
per algo més actiu.

A lo menos manan fusellar la primera ve-
gada y a presiri si hi tornés.

Per més que jo dic, tractante de generals:
—Allà ells. Per aquí han comensat devenga-
das certs embolics.

Que per mi, mal com no tornan desseguida.

Madrid es la població de las grans emo-
cions.

Ni els pressupostos, ni els diputats, ni els
toros, ni la politica tota, ni la meteix Bella
Chiquita ni La Fula madrilenya, han inspirat
aquestos derrers dias interès, devant del gran
problema d'un partit de pilota qu'es jugava a
Bilbao entre Iran y Tandiero contra el Chi-
guito y Porral.

Més de cinquanta mil duros s'han atrevessat

en juguescas en aquet partit, y el telégrafo,
durant el jog, ha jugat pitjor qu'en dia d'elec-
cions ó de descubriments de plans revolucio-
naris.

¡Encare hi hà patria!

Tots sabiam que las eleccions d'Alemania
eran perdudas pel emperador y pels partidaris
de las novas reformas militars.

Doncs are resulta la contraria, ó siga que, a
conseqüencia de las segonas eleccions qu'es fan
en els districtes ahont en las primeras cap can-
didat va obtindre majoria de vots, el govern
d'aquella terra ha obtingut una gran victoria,
forsant un xiquet la máquina electoral.

Vaja que prou es coneix que l'emperador
d'Alemania ha estat a Espanya.

Y aquí es deuria enterar de com s'ho fan per
no perdre may las eleccions lo qui governa.

Entre carrabiners y contrabandistas de Sant
Roc (provincia de Cadis) hi ha hagut un gran
combat sense baixas.

En alguns punts d'Andalusia pròxims a Gi-
braltar succeheix entre contrabandistas y car-
abiners lo que succeheix a tot arreu entre
burros y matutres: sempre s'esbatossen y may
la sang arriba al riu ni a la ayguera ni en llog.

Ja ho veig: és lo qu'entre ells diuen:
—Avuy per tu y demà per mi.

La huelga dels pagesos del pla de Barcelona
sembla que ha acabat, conseguint els treballa-
dors importants milloras en el seu treball, puix
han conseguit treballar nou horas diarias du-
rant sis mesos de l'any, onze horas tres mesos
y dotze horas els tres restants.

Lo que no sabem es si han acabat, però
suposem que no, d'estar a la presó las victimas
de las coaccions burgesas.

¡¡FATALITAT!!

DOLORA

D'una canya en sort el sucre,
d'una petxina una perla,
d'un ou en surt un pollet,
y d'un serment la mistèria.
D'una roca en sort font d'aygua,
del pensament las idees:
però ¡ay! de ma butxaca
¡no en surt may ni una pesseta!

J. ESCOLÀ DEL VENDRELL



XARADA

Consonant trobarás tú
en Au.
Musical trobo qu'em dóna
segona.
Article sens disputa és
la tres.

Y si encor no has ben comprés
lector, aquesta xarada,
el stom de la meva aymada
és el Au, segona y tres.

Coco

LOGOGRIFO NUMÉRIC

1	2	3	4	5	6	7	8	Nom d'home
7	3	4	5	2	3	4	Poble català	
2	5	3	6	3	4	Nom de dona		
1	3	4	3	Mineral				
1	2	3	4	Carrer de Barcelona				
3	2	8	Nota musical					
4	3	Consonant						
1	CIVET BARBERA Y CAROL							

TRENCA-CLOSCAS

MARIA LOPER
BARCELONA

Formar amb aquestas lletres el títol d'una pesa ca-
talana.

LUCIA VIOLA Y VASOLA

TENS DE SILABAS

Substituir els punts per lletres de modo que, llegi-
das vertical y horizontalment, diguin: 1.ª ratlla, nom
d'home; 2.ª ratlla, id. id.; 3.ª ratlla, teatre de Bar-
celona.

ROMBO

Substituir els punts per lletres de modo que, llegidas
vertical y horizontalment, diguin: 1.ª ratlla, conso-
nant; 2.ª ratlla, utensili per beure; 3.ª ratlla, prenda
de vestir; 4.ª ratlla, nom d'home; 5.ª ratlla, las donas
ne portan; 6.ª ratlla, part d'aucell; 7.ª ratlla, vocal.

Mr. EGOS

GEROGLIFIC

1893

D

Y I

T O S

LI ERI

J. ESCOLÀ DEL VENDRELL

SOLUCIONS

A LAS CABORIAS DEL NÚMERO DERRER

Xarada: Do-ro-to-a, Co-lo-ma.

Imp. de L'Esper: Ronda de l'Universitat, 4, Barcelona

La Mujer en el Cristianismo

por CRISTOBAL LITRAN

con el prólogo

La Mujer ante la Ciencia

por ODON DE BUEN

Forma un elegante libro de 96 páginas con bonita
cubierta de color, conteniendo y comentando las más
notables y sabrosas barbaridades con que los padres
de la Iglesia han vilipendiado a la Mujer.

Precio a realen.—Encuadernado en tela, 1 peseta

LAS RUINAS DE PALMIRA

ó meditación sobre las revoluciones de los imperios.

seguida de LA LEY NATURAL

por

EL CONDE DE VOLNEY

Edición popular traducida directamente del francés
por el profesor A. Zeugnot, con la biografía del autor,
formando un elegante tomo de más de 300 páginas.

Precio UNA PESETA

±5% de rebaja a vendedoras y correspondientes.

Episodio dramático-social

JUSTO VIVES

por A. Lorenzo

con el prólogo Literatura Obrerista de J. Llunas

La Ley y la Clase obrera

Guía-práctico para el ejercicio de los

DERECHOS INDIVIDUALES

consignados en las leyes de

Reunión, Asociación, Imprenta y Registro Civil

con 24 formularios para otros tantos casos
de tener que dar aviso ó dirigir petición a una autoridad
con ocasión de la práctica de esos derechos

por **J. LLUNAS**

conteniendo además unon

REGLAMENTOS TÍPICOS DE SOCIEDAD OBRERA

á propósito para evitar toda clase de tropiezos con la ley
y un apéndice

con las

LEYES Y TEXTOS LEGALES NECESARIOS

para mejor inteligencia

de todo lo contenido en otros estudios

Un tomo en 16.ª de 256 páginas, esmerada impresión
y encuadernado con cubierta á varios colores

UNA PESETA

REGALO.—Als compradors de Barcelona s'és
regalará una librina, mentres n'hi hagi, del cèlebre
quadro que representa a Colón devant del Con-
cell de Balanaman, publicat en las dugas planas
centrals del nostre número extraordinari commemoratiu
del quart centenari del descubrimient d'América.
De venda en aquesta ciutat en el kiosco Tasso,
Rambla de las Flors, devant del carrer de l'Hospital
y l'Administració d'aquet periòdic.